

Joan Ferran Serafini: "La proximitat és la clau del mandat de Jordi Hereu"

Aquest cap de setmana deixa el càrrec i el substituirà Carles Martí.

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 23.10.08

--Va fer dimitir Pasqual Maragall com a alcalde.

--(Riu) No, no. En el congrés del 1996 Maragall va demanar a Antonio Santiburcio, a les cinc de la matinada, que inclogués el seu germà a l'executiva de Barcelona. Santiburcio va pensar que la petició arribava a des- hora i Maragall va dimitir --s'havia passat 15 anys com a alcalde i arrossegava cansament--, i aleshores va proposar Joan Clos. Tots vam tancar files amb Clos.

--¿Tant poder tenia en aquella època Antonio Santiburcio?

--Va ser el primer secretari de la federació de Barcelona, des del 1986 fins a la seva mort, el 2001. La relació amb Maragall era de col·laboració, però no sempre fàcil. Van tenir certes desavinences el 1996, però Maragall i Clos van tenir el seu suport. I va ser un home clau per a la millora urbanística dels barris obrers. Especialment, de Nou Barris.

--Aquest cap de setmana se celebra el congrés del PSC de Barcelona i vostè deixa la secretaria.

--Hi estic des del 2001, però abans era secretari d'organització. Són molts anys, i la ciutat ha canviat i té nous problemes. Amb Jordi Hereu

els socialistes hem iniciat un recanvi d'equips per fer front als nous temps. Crec en la renovació i en la rotació dels càrrecs.

--¿En què ha canviat la ciutat?

--Els Jocs, la transformació urbanística del Fòrum, el 22@... han fet de Barcelona una gran capital. Però la ciutat és més complexa, ha canviat la concepció de la política, els interessos estan més fragmentats, la composició social és més diversa per la immigració. Es necessita una manera nova de fer política per als nous temps.

--¿Quina nova manera?

--S'han d'atendre els problemes del ciutadà corrent. La proximitat serà la clau del mandat de l'alcalde Jordi Hereu.

--¿Què és proximitat?

--Preocupar-se per les coses petites, per millorar els racons de la ciutat. L'objectiu és l'atenció profunda al ciutadà.

--¿I oblidar-se, doncs, dels grans projectes?

--No. Hi ha l'estació de la Sagrera, que tindrà un gran impacte. O el tramvia per la Diagonal. Però s'ha de dedicar temps als problemes més pròxims.

--Per exemple.

--El carril bici del carrer d'Urgell és important per aconseguir una ciutat més respectuosa amb el medi ambient, amb menys soroll, més puntera. Però alguns ciclistes només pensen que és el seu dret. Hi ha automobilistes molestos i hi ha veïns i comerciants que se senten perjudicats. S'ha d'escoltar i fer comprendre el que hi ha.

--Molts qüestionen el turisme. Pensen que té la culpa que la ciutat sigui cara.

--El turisme genera llocs de treball, riquesa i fins i tot cultura i prestigi per a Barcelona. De fet, moltes capitals ens envegen, però obliga a replantejar algunes coses. No és igual la Rambla de fa 20 anys que la Rambla d'ara, quan la compartim amb molts visitants.

--¿En què ajuda la proximitat quan hi ha calamitats?

--L'apagada elèctrica, les avaries de Renfe i la sequera han sigut uns grans problemes. I l'alcalde s'ha bolcat a superar-los.

--Jordi Hereu segueix sense majoria. Hi ha qui advoca per un pacte municipal amb CiU.

--¿Qui? Dubto que sigui al PSC.

--¿Es pot governar una ciutat complexa sense majoria?

--Durant anys, els socialistes hem fet aliances estables als ajuntaments. Una base del tripartit de la Generalitat és que va funcionar a Barcelona. Són pactes de progrés que han canviat les ciutats. Han funcionat i no s'haurien de liquidar.

--Però no existeix una majoria a Barcelona.

--Després de les últimes eleccions, ERC va preferir quedar fora del govern municipal. Però la coalició amb CiU tindria un preu alt i no agradaria als nostres votants. I hi ha hagut majoria amb ERC per aprovar els pressupostos d'aquest any. I n'hi haurà per als del 2009.

--¿Segueix sent un capità?

--(Dubta) No, ja no.

--Però sí que ho va ser contra Raimon Obiols en el congrés de Sitges i a Barcelona, amb Antonio Santiburcio.

--Va ser un moviment generacional, de gent diversa de l'estructura territorial del PSC que volia una renovació. Va ser el 1994, i avui la renovació ja està feta.

--¿Segueix contra la "crosta nacionalista" de TV-3?

--Vaig dir, utilitzant la meva llibertat d'expressió, que els mitjans públics han de servir a tots els ciutadans, siguin nacionalistes o no. Les crostes nacionalistes no m'agraden. Ni les catalanistes ni les espanyolistes.